

Stenen er væltet fra!

Påskedag 8.4.2012 i Gratiakirken ved pastor Sigmund Hjorthaug.

Markus 16,1-8

Da sabbatten var forbi, kjøpte Maria Magdalene og Maria, Jakobs mor, og Salome velluktende salver for at gå ud og salve ham. Meget tidlig om morgenen den første dag i ugen kommer de til graven, da solen var stået op. Og de sagde til hinanden: "Hvem skal vi få til at vælte stenen fra indgangen til graven?" Men da de så derhen, opdagede de, at stenen var væltet fra. For den var meget stor. Og da de kom ind i graven, så de en ung mand i hvide klæder sidde i den højre side, og de blev forfærdede. Men han sagde til dem: "Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham! Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Dér skal I se ham, som han har sagt jer det." Og de gik ud og flygtede fra graven, for de var rystede og ude af sig selv. Og de sagde ikke noget til nogen, for de var bange.

Den største begivenhet i verden

Hvis vi hadde spurt mennesker på gaten i Århus hva som er den største begivenhet i verdenshistorien, ville vi sikkert ha fått mange forskjellige svar. Men jeg tror knapt noe hadde svart: Jesu oppstandelse fra de døde. Men Jesu oppstandelse fra de døde *er* det største som har hendt i historien.

Oppstandelsen et ufattelig under

Det at et menneske oppstår av døde er ikke noe man forventer. All erfaring siger oss at når et menneske dør, kan det ikke bli levende igjen. Jesu disipler, eller de kvinner som kom til graven for at salve Jesu døde legeme, hadde slet ingen forventning om at Jesus skulle stå opp fra de døde. Jesus hadde riktignok sagt det flere ganger på forhånd, men de kunne ikke tro det. At Jesus hadde stått opp fra de døde kom som et sjokk på dem! *De gik ud og flygtede fra graven, for de var rystet og ude af sig selv.* To disipler er senere på dagen på vei til Emmaus. Jesus slutter seg til dem. De kjenner ham ikke. Han spør hvorfor de er så bedrøvede. De forteller de at deres Herre og Mester, Jesus fra Nasaret, var død. De hadde ingen forventning om at han skulle stå opp fra de døde. Jesus hadde oppvekket Lasarus og Jairus' datter fra de døde, og de hadde hørt Jesus selv si, at han skulle oppstå på den tredje dag, etter at han hadde lidt meget av jødene og de eldste Men de *kunne* ikke tro det.

En oppstandelse fra de døde er ikke noe vi kan forestille oss. All erfaring siger os at noe sånt skjer ikke! En oppstandelse fra døde er et ufattelig under. Men dette ufattelige under gjorde Gud da han reiste Jesus opp fra graven og ga liv til hans døde kropp. Gud, reiste ham opp fra de døde, og lot ham gå ut av den lukkede og forseglede grav. Den store sten foran graven ble tatt bort *etter* at Jesus hadde kommet ut av graven. Stenen ble tatt vekk så kvinnene kunne komme inn i graven og se at den var tom. Jesus hadde stått opp fra de døde, og han hadde gått ut av den lukkede og forseglede grav.

Jesu utgang av den lukkede grav er like ufattelig under, som det under at han gikk gjennom lukkede dører, for at møte sine disipler, og like ufattelig, som det under han selv gjorde når Lasarus kom ut av sin grav, innhyllet, fullstendig balsamert i sine ligklæder. Lasarus var ute av stand til at røre sig pga det balsamerte hylster som var viklet rundt hans kropp. Derfor sa Jesus, etter at hans kropp på en ufattelig måte hadde kommet ut av graven: *Løs ham og la ham gå.*

Troen på oppstandelsens gir Gud oss gjennom sitt ord

En oppstandelse fra de døde, er noe vi mennesker ikke fatter. Det var et ufattelig under Gud gjorde da han igjen gav liv til Jesu døde kropp, og lot han gå gjennom den stengte grav. Men dette som vi ikke kan fatte eller forstå, det skal vi få lov til at tro. Denne tro på Jesu oppstandelse er det Gud selv som gir oss gjennom sitt ord. Denne tro gav disiplene frimodighet til at gå ut og forkynne evangeliet. Denne tro gav dem frimodighet til at gå gjennom ild og vann, til at utholde store prøvelser for Kristi skyld. De ble forfulgt og kastet for ville dyr pga av sin tro. Troen på oppstandelsen bar dem igjennom alle prøvelser og lidelser.

Jesu oppstandelse er den største begivenhet i verdenshistorien. Selv om denne verden ikke vil tro, så tror de kristne det. Helt fra begynnelsen av har Jesus oppstandelse vært den store hovedsak for de kristne. Det kan vi forstå når vi tenker på hvilken dag i uken vi samles til gudstjeneste. Det er den dag Jesus sto opp fra de døde. De første kristne kom sammen på den første dag i uken, fordi det var Kristi oppstandelsesdag. Og siden har de kristne over hele verden kommet sammen på søndagen for å feire gudstjeneste.

Dette er skrevet for at I skal tro

Alle fire evangelister forteller om Jesu oppstandelse. De gjør det på hver sin måte. Når evangelistene skrev sine evangelier, så visste de at dette var kjent stoff for mange. Evangelistene skrev ikke for at fortelle noe folk ikke visste. De skrev sine evangelier for at styrke sine lesere i troen. Johannes sier i slutten av sitt evangelium: *Dette er skrevet for at I skal tro at Jesus er Kristus, Guds Søn, og for at I når I tror skal ha liv i hans navn (Joh 20,31)*. Derfor legger de fire evangelister vekt på forskjellige ting når de forteller om oppstandelsen. Johannes forteller om Maria Magdalena og hendes møte med den oppstandne. Matteus forteller om jordskjelvet og engelens medvirkning til dette, om vaktene som ble så rystede at de blev som døde og om kvinnene som kom for at se til graven.

Hvem skal vi få til at vælte stenen væk?

I Markusevangeliet hører vi om tre kvinner på vei til graven, Maria Magdalena og Maria, Jakobs mor, og Salome. Markus forteller at de ville salve Jesu døde legeme. Jesus ble salvet da han ble lagt i Josef av Arimateas grav. Men kvinnene ville salve ham enda mer, derfor tog de *...velluktende salver for at gå ud og salve ham*. På veien kommer de til at tenke på: Hva skal vi gjøre med stenen foran graven?

Du og jeg møter også stener på vår vei gjennom livet. Store stener. Stener som gjør at vi ikke vet hverken ut eller ind. Stener som stenger vår vei. Store problem og vanskeligheter møter oss, som gjør at alt virker stengt. Eller det kan være synd og skam som tynger os ned. *Hvem skal vi få til at vælte stenen væk?* Vi ser inn i oss selv, og prøver at finne vei ut av våre problemer. Men vi kjører oss ofte helt fast.

Men hva står der om kvinnene på vei til Jesu grav? De tenkte på den store sten foran graven. Hvordan skulle de komme inn i Jesu grav? Det virket umulig! Men det står om dem: *Da de så derhen, opdagede de at stenen var veltet fra*.

Hva gjør vi med våre stener? Bærer vi på dem? Lar dem tyngre oss ned? Det kan være tunge ting som skjer i vårt liv, svære prøvelser, eller det er synd og skam som vi ikke vet vår arme råd med! *Da de så derhen*. I den norske oversettelse står der: *Da de så opp*. Løft ditt blikk mot Himmelen! Hvem har du i Himmelen? Guds sønn, Jesus Kristus. Han er ved Faderens høyre hånd og lever alltid for at gå i forbønn for deg. Hva mer har du i Himmelen? Guds ord. *I evighet, Herre, står dit ord fast i Himmelen!* (Sl 119). I Guds ord får du se at stenen er væltet fra. *Du, herre, skuer ulykke og sorg, og tager det i din hånd* (Sl 10,14, gml overs). *En frelser blev han for dem i all deres*

trengsel (Es 63,8-9 gml overs). *I all deres trengsel var det ingen trengsel.* (Es 63, 9, no overs 2011). Hvorfor? Fordi Herren var der hos dem, og da kan der skje hva der vil. I hans hånd er vi trygge i alle livets forhold. Videre leser vi i Es 63,9: *Engelen for hans ansikt frelste dem. I sin kjærlighet og medfølelse løste han dem ut.*

Din synd og skam, kan bli en tung byrde, en sten som står deg i veien! Du kan ikke komme forbi. David sier i Salme 51: *Min synd har jeg alltid for øje.* Din synd står alltid for deg, og stenger for adgangen til Gud. Men se derhen! Se opp! Så skal du få se at stenen er væltet fra. I Guds ord får du se at all din synd og skam har Jesus tatt på seg og sonet for. Ingen synd er så stor, at han ikke har sonet for den. Og han rekker deg nå syndernes forlatelse for alle dine synder, også for den synd som tynger deg aller mest og som gjør at du - lik tolleren i templet - ikke klarer at løfte ditt blikk mot himmelen. Hør! Jesus er synderes ven, og han døde på korset for nettopp at kunne gi deg syndenes forlatelse.

Syndenes forlatelse er frukterne af Jesu død

Syndenes forlatelse er fruktene av Jesu død på korset. Og han nøler ikke med at fortelle sine disipler det, da han kom til dem gjennom lukkede dører etter sin oppstandelse. Nei, han skynder seg til dem for at fortelle at de nå har syndernes forlatelse ved hans blod. Og de har fred med Gud på grunn av hans sonende lidelse og død: Derfor sier han, da han kommer til dem, gjennom lukkede dører: *Fred være med jer. Forlader I nogen deres synder, er de dem forladt.* Dermed gir han syndsforlatelsens gave videre til sine apostler, og dermed til oss. Det er dette presten - i Jesu sted - sier i hvert skriftemål i vår gudstjeneste: *Jeg forlater deg alle dine synder.*

Da de så opp , opdagede de at stenen var veltet fra. For den var meget stor. Ja, den var større enn kvinnene kunne forestille sig! Likevel var den ikke for stor for Gud. Din sten – enten det er sorgens sten eller syndens sten - er heller ikke for stor for Gud. Men vi skal merke os en sag: Gud fører os som regel sådan at det bliver umuligt for oss. Men da kommer han selv. *Han* tar stenen vekk. Så blir all ære hans, og hans alene! Og vi, hans små hjelpeløse barn, skal bare få takke og prise ham.

Oppstandelsens evangelium

Da kvinnene kommer inn i graven får de se engel – *en ung mand i hvide klær* – som forkynner dem oppstandelsens evangelium: *Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her. Se, dér er stedet, hvor de lagde ham!*

Gud bruker gjerne engler når store ting skal fortelles os mennesker. Det gjorde han da engelen Gabriel kom med bud til Maria om han hun skulle føde verdens frelser. Det gjorde han da Jesus ble født i Betlehem. Og det gjorde han da Jesus sto opp fra de døde. Engel betyr jo også ”sendebud”. Det var flere end en engel, får vi vite av de andre evangelister.

Markus sier at– de så *en ung mand i hvide klæder sidde i den højre side.* Markus er ikke opptatt av at fortelle nøyaktig om alt som skjedde eller fortelle at der var så og så mange engler. Nei, hans poeng er at bringe videre det budskap som engelen hadde til dem. Det er det sentrale i hans beretning. Engelen sa: *Vær ikke forfærdede! I søger efter Jesus fra Nazaret, den korsfæstede. Han er opstået, han er ikke her.*

Den korsfestede og oppstandne Frelser

Vi skal merke oss nøye at engelen kaller Jesus er den *korsfestede og oppstandne.* Vi taler ofte om at Jesus døde på korset for våre synder. Like viktig er det at forkynne om Jesu oppstandelse. Derfor heter det i vår nadverdsliturgi: *Den korsfestede og igen oppstandne Kristus Jesus, som nu har givet jer sit hellige legeme og blod....*

Paulus sier: *Men er Kristus ikke opstået,...så er I stadig i jeres synder* (1 Kor 15,17). Hvordan kan Paulus si det? Var det ikke på korset Jesus sonet for vår synd? Jo. Men hvis ikke Gud hadde reist ham opp fra de døde, så var hans soning ugyldig. Da var ikke synden ferdig sonet, eller Jesu død gjaldt ikke som soning for våre synder. Men nå bekreftet Gud selv ved at reise Kristus opp fra de døde at all vår synd er sonet. Jesu oppstandelse er Guds eget kraftige vidnespyrd om, at synden er sonet, at Kristus hadde tatt straffen for absolutt all synd, også din. Du skal ikke bli fordømt på grunn av dine synder, for Jesus ble fordømt i ditt sted. Oppstandelsen er Guds eget vidnespyrd og stadfestelse av denne sannhet. Hvis ikke Jesus hadde stått opp igjen så hadde ordene om soning for synden og syndenes forlatelse bare vært tomme ord. Dersom Kristus ikke hadde stått opp var *vorprædiken tom og vor tro tom*, sier Paulus. Da hadde vi vært de *ynkverdige av alle mennesker*. Da hadde vi fremstått som falske vitner om Gud. Da hadde vi forkynt en soning som var ugyldig og vi hadde heller ikke hatt noen syndsforlatelse at dele ut. Vi måtte selv svare for våre synder. Som Paulus sier: *Vi ville stadig være i vore synder*, vi måtte selv svare for alle våre synder på dommens dag. Men nå skal vi slippe det. Jesus har sonet for all synd. Hans ord på korset: *Det er fullbragt*, er sanne. Det bekrefter Gud ved at gi ham livet tilbake og reise ham opp av graven.

Kvinnenes oppdrag og Jesu sinnelag

Kvinnene ved graven fikk ikke bare høre det herlige oppstandelsesevangelium. De fikk også et oppdrag. Engelen sa: *Men gå hen og sig til hans disciple og til Peter, at han går i forvejen for jer til Galilæa. Der skal I se ham, som han har sagt jer det*. Jesus ville møtes med sine disipler i Galilea, der han hadde færdedes så meget sammen med dem. Og han hadde også på forhånd sagt at så ville skje. Nå bringer engelen dette budskap til kvinnene ved graven, og de blir bedt om at fortelle det til hans disipler.

Men Jesus har mere at si - gjennom engelen. Engelen sa til dem: *Gå hen og sig til hans disciple og til Peter...* Tydeligere kan ikke Jesu sinnelag og hans omsorg for den enkelte vises, og aller mest for den som er falt dypest. Peter hadde ikke bare forlatt Jesus og flyktet, som alle de andre disiplene. Han hadde også fornektet ham og bannet på at han ikke kjente ham, da han var i en presset situasjon der ute i yppersteprestens forgård. Jesus hadde forutsagt det. Peter møtte sin Frelses blikk, og han gråt bittert over sitt syndefall. Hva gjorde Jesus? Tenkte han: Det var da for dårlig! Nå må han heller gå der å være overlatt til seg selv til han har forbedret seg! Nei, han sender en ekstra hilsen til Peter.

Jesus har en uendelig omsorg for den dypest falne, og også for deg! Om du har falt aldri så dypt, så er han full av kjærlighet, og han vil at du skal vende deg til ham. Han tilgir den dypest falne synder. Sådan er Jesus. *Amen*

Lagt på www.vivit.dk 11.04.2012